เทียนแดง

ชื่ออังกฤษ Lepidii sativa Semen, Garden Cress Seed, Common Cress Seed

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Lepidium sativum* L.

วงศ์ BRASSICACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ พืชพื้นเมืองของประเทศอียิปต์และแถบเอเชียตะวันตก ปัจจุบันเป็นพืชปลูกทั่วไปในยุดรปและหลายภูมิภาคของโลก

ส่วนที่ใช้ เมล็ดแก่แห้ง

สารสำคัญ สารกลุ่ม glucosinolates, สารกลุ่ม imidazole alkaloids, น้ำมันระเหยยาก

กลิ่น และรส ไม่มีกลิ่น รสเผ็ดร้อน ขมเล็กน้อย

การใช้ตามภูมิปัญญา ตำรายาไทยใช้แก้เสมหะ แก้ลม แก้น้ำดีพิการ แก้คลื่นไส้อาเจียน ขับน้ำนม แก้ลักปิดกะเปิด ฟอกโลหิต ประเทศมอรอกโคใช้รักษาโรคเบาหวาน

การศึกษาทางเภสัชวิทยา

ฤทธิ์กระตุ้นหัวใจ เทียนแดงมีฤทธิ์กระตุ้นหัวใจ โดยมีกลไกแบบ adrenergic ฤทธิ์ลดความดันโลหิต สารสกัดน้ำมีฤทธิ์ลดความดันโลหิตในหนูความดันโลหิตสูง แต่ไม่มีผลต่อหนูปกติ

ฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือด สารสกัดน้ำมีฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือดหนู โดยไม่มีผลต่อการหลั่งอินซูลิน

ฤทธิ์ต้านการบีบตัวของลำไส้ สารสกัดแอลกอฮอล์มีฤทธิ์ต้านการบีบตัวของลำไส้หนูตะเภา

การศึกษาความเป็นพิษ ขนาดของสารสกัดที่ทำให้หนูถีบจักรตายร้อยละ 50 (LD_{50}) มีค่าเท่ากับ 1,000 มิลลิกรัม/กิโลกรัม การป้อนเทียนแดงผสมในอาหารให้หนูขาวในปริมาณที่ต่าง ๆ กันในเวลา 6 สัปดาห์ จะเกิดพิษในระดับต่าง ๆ กัน คือ ในปริมาณ 2% ไม่เป็นพิษ ปริมาณ 10% จะเป็นพิษ แต่หนูไม่ตาย แต่ปริมาณ 50% หนูจะตาย โดยพบว่าเทียนแดงจะเป็นพิษต่อกระเพาะ ลำไส้ ตับและไต

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

กลุ่มงานวิชาการเภสัชกรรมแผนไทย สถาบันการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 4. นนทบุรี: สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข, 2563.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรื่องวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน